Dıgıl

DenizMete

Fiyatı: 3000 LİRA (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

17 Eylül 1992

Sayı: 177

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

TURGAY TÜYSÜZ'DEN
YÖNET BİZİ MUSTAFA

KENAN YARAR'DAN
ZAFERİN ÖDÜLÜ

SEFARE'DEN
ANKARA TRENİ

SERVET GÜRBÜZ'DEN
APTAL KORSANLAR

CENGİZ ÜSTÜN'DEN
YARALI YARALI

MURTAZA GÜRKAN'DAN
BODRUM GECELERİ

SERHAT GÜRPINAR

APTAL KORSANLAR

● SERVET GÜRBÜZ

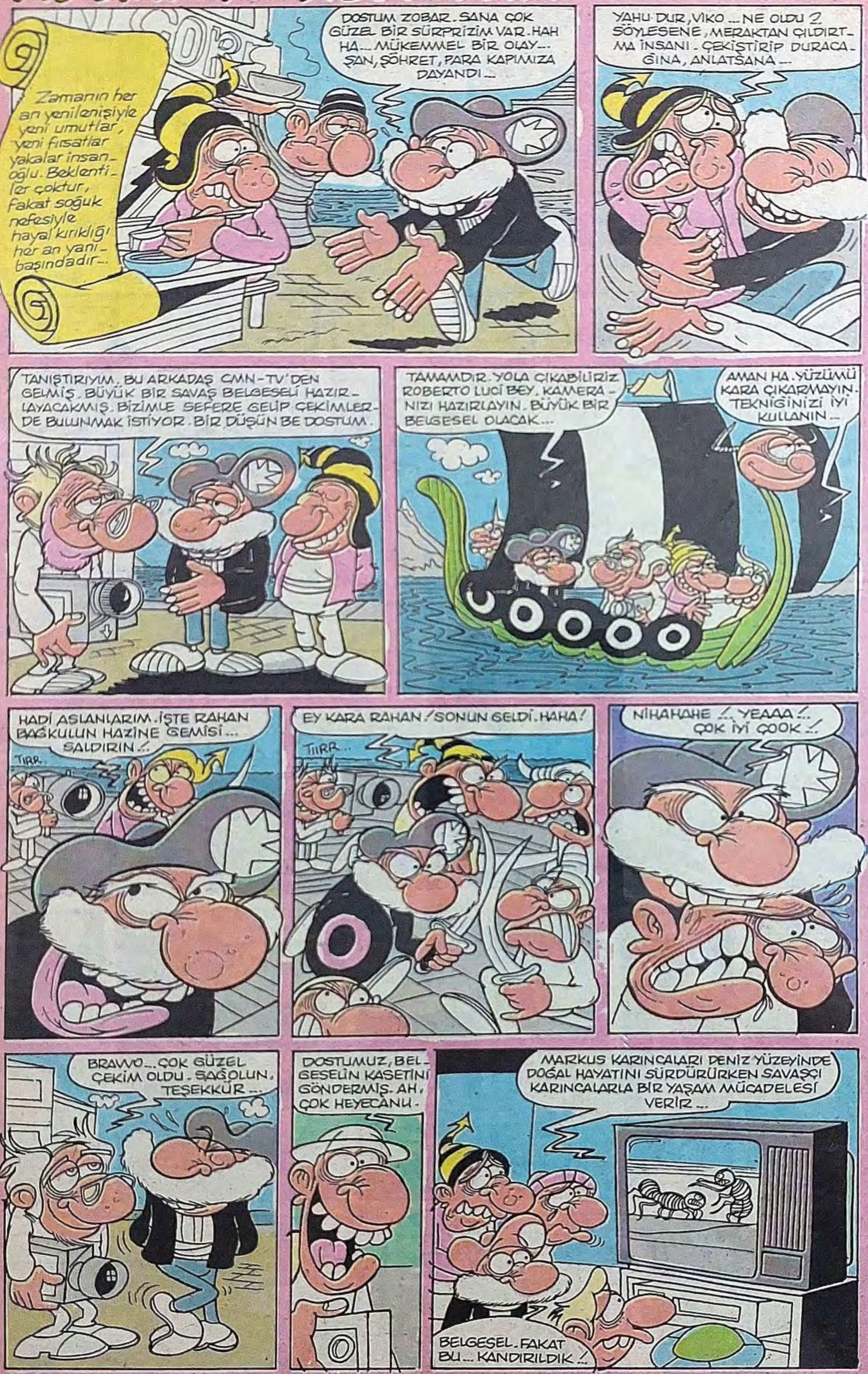

Dıgıl MEKTUPLAR

YİNE FERHAT İLE ŞİRİN

DEMEK doğruyu araştırmadan köprüleri yıkmak, divane olup içkide, sigarada teselliyi bulmak; aşkı Ferhat ile Şirin kadar yüceltmekmiş, öyle mi? Buna yücelmek değil basbayağı teslimiyet denir. Sen de; "Ulaşılmaz sandık. Oysa ulaşabilirdik" diyorsun. Yani birbirinize kavuşmak için gerekenleri yapmayıp içki ve sigara içmişsiniz, sonra da gel de ki: "173. sayfadaki arkadaş düşüncelerimi çarpıtmış. Daha önce de yazdığım gibi bu tipleme Ferhat ile Şirin'e değil, olsa olsa Leyla ile Mecnun'a yakışır. Efendim, Mecnun aşkından gözlerini bile yitirmiş, yenilmeyi baştan kabul etmemiş, sonradan delirmiş. Yahu adam baştan deli, şöyle ki; Mecnun Leyla'ya kavuşmak için ne yapmış ki? Gözlerini kendi isteğiyle mi yitirmiş yani? Yahut Leyla ne yapmış Mecnun için? Ben Leyla ile Mecnun'un aşkında, iki böceğin aşkındaki kadar ayrılığı yenme çabası göremiyorum. Kendilerini ayıran şartlara boyun eğmiş iki bayağı insandır onlar.

Kadercilik konusunda hemfikiriz dedim, ama bir de şunun nedenlerini araştıralım, tartışalım dedik ve bütün dinlerin toplumun kaderci olmasına etken olduğu savını ortaya attık. Sizin kaderciliği dinsel açıdan ele aldığınızdan bahsetmedim. Aslında Ferhat ile Şirin konusu hariç, diğer konularda aynı şeyleri söylüyoruz. Kaldı ki; "bizim dinimiz yani İslam dini" derken muayyen bir tabakayı değil toplumu kastettim. Resmiyette gözükmese de Türkiye Cumhuriyeti'nin dini İslam'dır, sen, ben, o, bu gibi dinsizler veya başka dine mensup insanlar olsa bile. Resmiyette dininin olmadığını kabul eden Türkiye yeni doğmuş bir insanın kimliğine "İslam" ibaresini koymaktan geri kalmıyor, henüz kavrama yeteneğine sahip olmayan bebeğe "Sen Müslümansın" diyor bu da ülkenin gayriresmi İslamlığını kanıtlamıyor mu? Sizin baskı görmeniz gibi, insanları doğarken damgalamak da yanlıştır. Öyle ya, kim benim dinsizliğime karışır; demokrasi devrindeyiz hani!.. Ne menem şeyse bu, adı var kendi yok. Neyse kesmek lazım artık sayfayı taşırabilir.

Mutluluklar!

Mehmet TOKLU – K. Maltepe
İSTANBUL

●●●

Dıgıl'cılar mektuplarınızı bekliyoruz. Her konuda, her görüşte yazılarınız bu köşede yayınlanacaktır. Biz de ayrım yok. Bu köşe **DIGIL**'cıların köşesi.
Adres: Dıgıl Dergisi Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10 Yeşilyurt - İSTANBUL

Dıgıl
Yıl: 4 Sayı: 177
17 Eylül 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. IST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.S. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 25 04 – 6 HAT

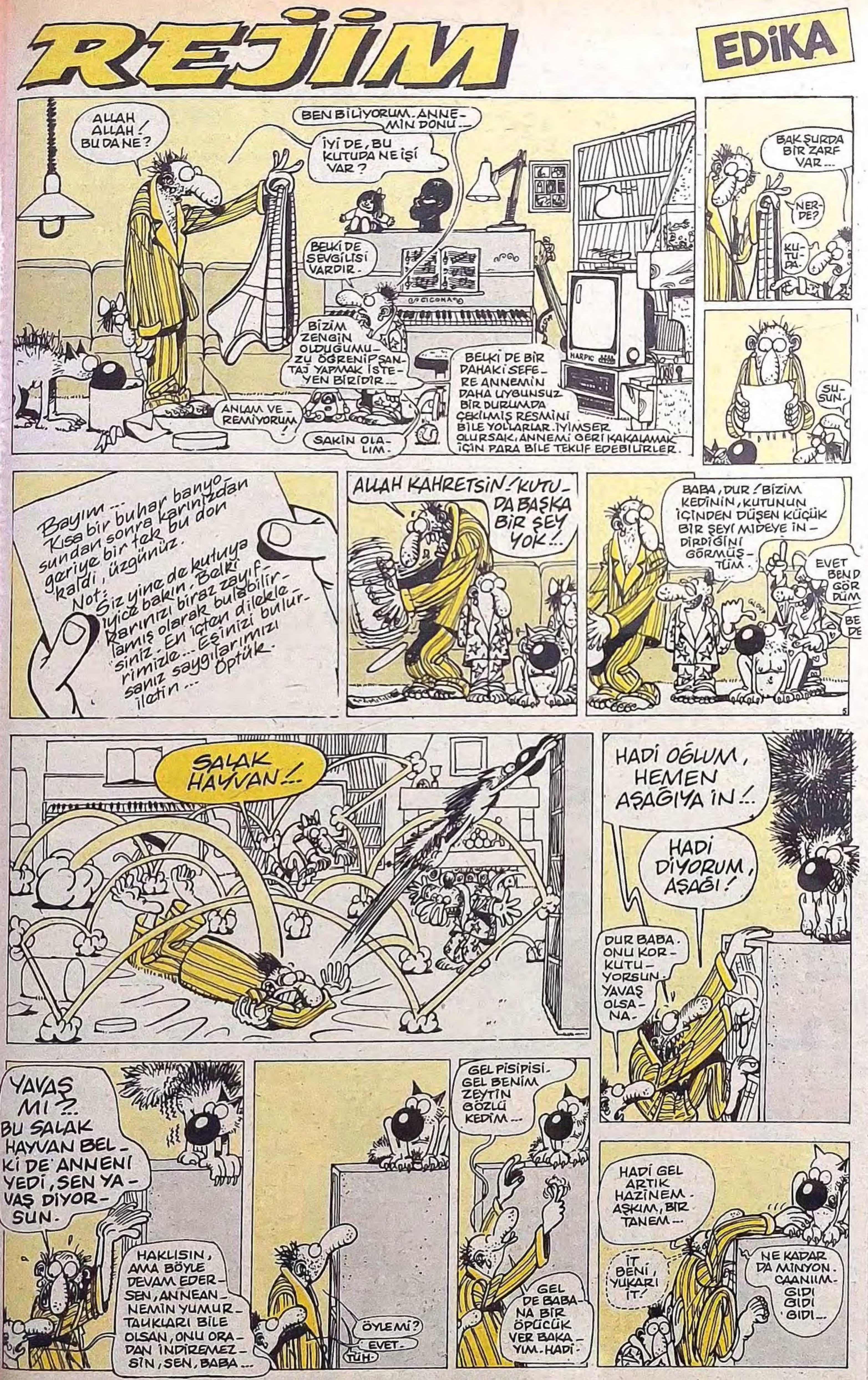

BİR BAKKALIN veresiye Defterinden

● **MURTAZA GÜRKAN**

ÖZET: Özet, mözet yok arkadaş... Her hafta takip edin... Ben nasıl takip ediyorum?

***

Yoooo... Yooo... İyice kafama koydum artık. Bu dükkâna iyisinden bir renkli alıcam. Bizim hanım ne derse desin... N'olacak sanki? Bir sürü kampanya var... Ayda 500 bin liraya alamam mı sanki?

En kralını bile alırım... Ne yani? Ne diyo be bu karı? İyicene hasta edecek, beni bu dükkânda... Kaç yerde gördüm be... Onlar kahveymiş, kuaförmüş, cafeymiş, pastaneymiş... Onlar müşteriye alıyorlarmış... Naapalım lan?

Naapalım yani? Ben de kendime alıyorum... Yooo... Yooo... Ben hata ediyorum bunu şimdi daha iyi anladım. Aptal kafa... Ne söylüyorsun alacağın şeyi... Al ne alacaksan getir koy...

Sanki karın eve birşey alırken sana mı soruyor? Benim itiraz etmeme rağmen herşeyi aldı. Baktı bana sorunca, istemiyorum... Artık sormadan ne isterse, almaya başladı. Bende kabul ettim... O da kabul edecek ama...

Şu veresiye defterine bak?.. Şu isimlere bak?.. Çocuğun olduğunda boşu boşuna →

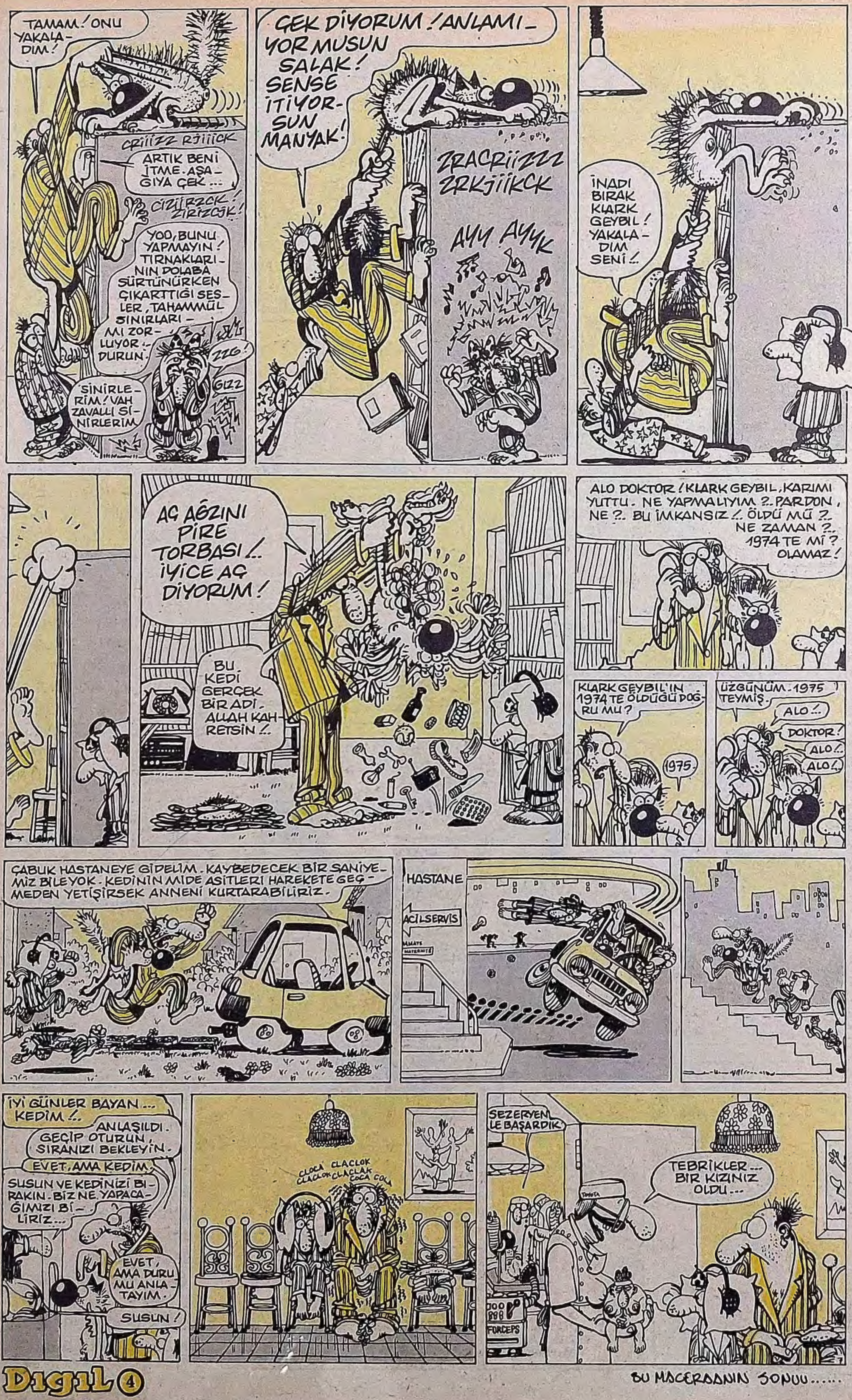

kafanı yorma... Gel bu defterden, istediğin güzellikte ismi vereyim sana. Biz isimler azalsın derken her gün yeni bir isme veresiye açıyoruz... Hey gidi hey... Taaa 10 yıldan sonra emekli Yusuf abi de veresiye defterine girdikten sonra... Ödün kopardı be Yusuf abi veresiyeden... 100 lira hesap bırakmazdın. Paran yettiğince alır, almak istediğin başka şeyler varsa yarına bırakırdın. Hiç unutmam bir gün epey alışveriş etmiştin. Hesabı ödediğinde 8 bin lira çıkmamıştı. Hemen 8 bin liralık malı geri vermek istemiştin. Alır mıyım? O ısrar eder ben ısrar ederim... Sonunda 8 bin lirayı, sonra vermeye razı oldu. Giderken Yusuf abiye "Yusuf abi, sen benim baba dostumsun. İşte sana yeminle bu parayı veresiye defterine yazmıyorum. İstersen bütün aldıklarının parasını verme... Sana istediğin kadar kredi canım abim" dedim... Yusuf abi duygulandı beni öptü. Ve beni yaşamım boyunca, duygulandıracak şu sözleri söyledi "Aslan Mehmet... Baban Veli abi bakkalların kralıydı. Ama sen ondan da kralsın. İnan ki babanı geçtin... Baban yaşasaydı seninle iftihar ederdi...

Sevineyim mi üzüleyim mi? Bakkallığı yani baba mesleğini çok sevmiyordum ki ben... İyi bakkal mıydım ben?.. Aaaah baba aaah. Yusuf abinin sözlerini duysan ne çok sevinirdin değil mi?

(Devamı haftaya)

ANKARA TRENİ

SEFARE

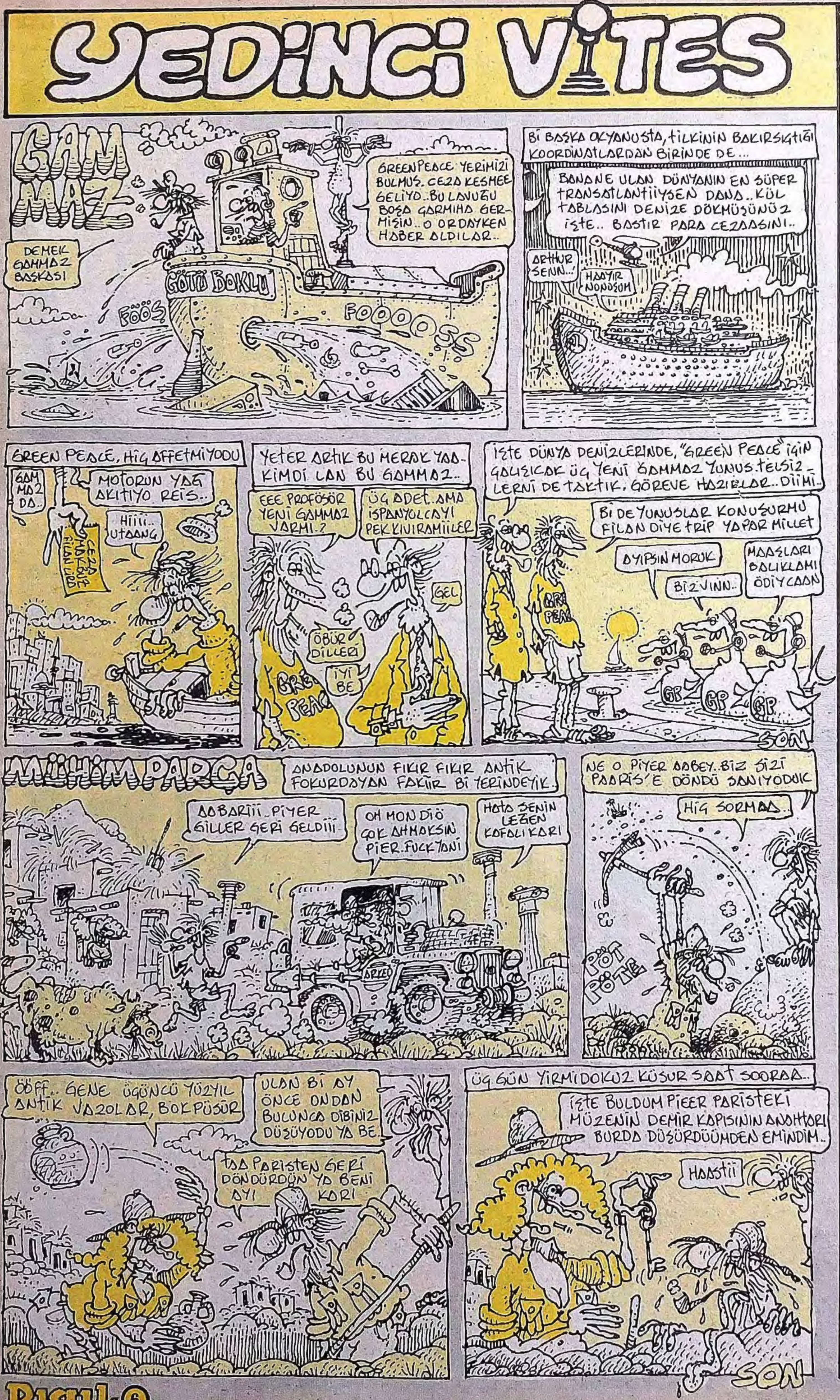

TAM GAZ GİDERKEN

- Okul lan... Sen "cool"sun da biz agresivmiyiz layn... Bu taatil kimi keser... Ne dikildin tepemize. Kayıt paran, forma, kitap, defter ve bilumum araklama formalitenle, ahtapot gibi ceplerimizdesin gene. Baarii çağdaş eğitim masajı çek de, yamultma beynimizi. Fitaarihinin tarihleri, on kuruşluk hesap makinasının yaptığı cambazlığı, kurbaaanın solunum problemi, ace teyzenin kimyasal formülüyle lagara lugaraya boğma Maykıl Ceksın gelir ayak... Gene pudra kokulu berberlerde, tropik kaktüs traşları, mason ceketi vaari armalı formalar, peçete kravat, jilet pantol 1969 model olimpiyat kaafilesi gibi sınıfları doldurmalar...Bırakın daanık kalalım, temiz oluruz takmayın kafaya.Siz, "Garp Cephesinde Yeni Bişey Yok"larla biz, "Ölü Ozanlar Derneğiyle" v.s. eyle yontulmuşuz... Eh be hooca el, vijdan ikilemi, bi rölans çek rönesansına eğit bizi eğitebildiince... Hoyda bre...

YERİM BU LAFLARI

- Hoca senin askerlik bitmez yaa...
- Eğri oturup, doooru konuşalım...
- Kaat üstünde haklı olabilirsiniz...
- Muvakkaten...
- Naaçizaaane...
- Buna istinaaaden...
- İrtibaatı kaybetmiyek hoca...

GENÇTİR YAPAR

- Çayı yirmiiki şekerli içebilir...
- Kapıyı kırar gibi çarpar çıkar...
- Bakkalın önünde, bi birayla yedi saat takılır.

DELİSİN (LAMI ÇIMI YOK)

- Bukalemun hızıyla konuşuyorsan...
- Haftada bi TV'de hayvanat belgeseline takılmıyosan...
- En az on, çok sıkı "saklambaç" sorusu soramıyo ve aanında görüntü yanıt patlatamıyosan...
- Yaz fotolarıyla yaz'a "rewind" çekip kafa çekmediyseniz...
- Anahtarlarını, yeni, renkli, hafif anahtarlarla yenilemedin de haala haybeden ikiyüzyetmiş gram bi şangırtıyla gardiyan gibi takılıyosan...
- Dişlerini kış için rektifiyeden geçirmediysen.

ASANSÖR

● CENK ERDEM

DOSTUN BÖYLESİ

● MEHMET COŞKUN

Yönet bizi Mustafa...

● TURGAY TÜYSÜZ

Her gece BARDA

(TAMAMI ESPRİ, TAMAMI BURDA)

BEN BODRUM'A GİTTİM ARKADAŞ

(İkinci bölüm 64. satırdan devam)

GEÇEN hafta tatile çıkmaya karar verdiğimi ve Bodrum'a doğru bir ufaktan hareket ettiğimi yazmıştım... Bodrum'da biraz turaladıktan sonra, arkadaşım Hayri'nin mekanı Gümbet'e gittim...

Geçen hafta pahalılıktan bahsettim ya... Tatilim süresinde gözlemlediğim en iyi olay belediyeye ait minibüslerin ve halk minibüslerinin ucuzluğu, rahatlığı idi... 10 dakikada bir her yerden minibüs bulabilirsiniz... Ayrıca bu minibüsler tatilcileri, özel arabalar gibi nerdeyse konakladıkları otelin, motelin kapısında indiriyorlar...

Hayri'nin çalıştığı otelin önünde indik... Hayri beni görünce şaşırdı... Öyle ya, aniden karşısına çıktım... "Bana mütevazi bir pansiyon bul" dedim... Uykusuzum, yorgunum... Yol boyunca gözümü kırpmamışım... Niye mi? İşte eyle... Bunca yıllık yaşamımda, çok az seyahate de çıksam da, en fazla uykum yarım saatdir... Oysa bazı insanları görürüm (gelirken bindiğim otobüsteki gibi) mışıl mışıl uyurlar... Otobüs mola verir, bağıranlar, çağıranlar olur, şoför anons yapar, garajlarda yolcu iner biner, eşyaları yüklenir hiç tınmazlar... Uyurlar, uyurlar... Arada bir, birden uyanırlar... Camdan bakarlar... O 10 saniyelik bakışdan, hangi il ya da ilçede oldukları anlarlar... Başka uyuyan insanların verdiği mutlulukla, tekrar uyurlar... Bu otobüsde "uyumayan bir insan varmış... 31 yaşındaymış... Seyahatlerde hep cam kenarını seçermiş... Biz uyuyoruz ama, ona ayıp olmuyor mu?" diye düşünmezler... Ulen hiç olmasın, rüya yorumcusu falan olsaydık, otobüsde uyuyanların rüyalarını yorumlardık vakit geçerdi...

Neyse... Hayri bizi bir motele getirdi... Şirin bir yer... Havuzu da var... Kahvaltı dahil, tek oda 70 bin lira... Benim oda bodrum katta... Tek yataklı oda boşalırsa, değiştiririz dediler... Biraz uyudum, Bodrum'u gezmeye çıktım... Şöyle gece gözüyle insanların arasına karışalım, bakalım şu Bodrum dedikleri ne menem bir yermiş... Şu yaşanan çılgınlıkları, özgürlükleri kendi gözümüzle bir görelim dedik... Üf... Üf... Üf... Vay ki vay... Vay ki vay... Ulen bu ne kalabalık?... Yavaş yavaş tadını çıkara çıkara geziyorum... Mini etekli avratlar, sağlı sollu ataklarla rüzgâr gibi geçiyorlar... Barlardan diskolardan sokaklarda, caddelerde yer kalmamış... Bazı kızlar, erkekler barlardan diskolardan sokaklara taşıyor... Her sokakta, caddede aşırı bir gürültü ve müzik çılgınlığı var... Gürültüsüz bir-iki sokağa daldım, baktım bir tek kişi yok... Bodrum'a gelenler bir gürültüye, iki dansa, üç içkiye geliyorlar... Peki Bodrum'a denize gelen yok mu Denize?... Hiç sanmıyorum... Bir defa Bodrum'da, deniz arka planda kalıyor... Haydi diyelim ki, gündüz deniz görünüyor... Millet sıkıntıdan şöyle bir bakıyor... Ama gece? Gözlemlediğim kadarıyla kimse orda deniz olduğunun farkında değil... Yalnız bar ve diskoların, gürültünün, hiç susmayan müziğin farkındalar... Ama merak ediyorum, saatlerce kafa sallayıp, dans eden bu insanlardan kaçı kendi kendinin farkında?

O gece barlara pek takılmıyorum... Dedim ya uykusuzum... Bakarsın bir barda içerken otobüse inat uykumuz gelirdi... Eee... Adam orda soluk almadan zıplıyor, sen uyu... Olacak iş mi yani? Adam bunu Bodrum'a hakaret kabul ederdi valla...

Haftaya: Denize girelim artık...

● MURTAZA GÜRKAN

YARALI YARALI

CENGİZ
ÜSTÜN

UYUMADAN ÖNCE OKUNACAK MASALLAR 1. CİLT

● ÖZGÜR YİCİ

2. CİLT

Top Kralı

● YAZAN: YILMAZ KURUHASAN
● ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

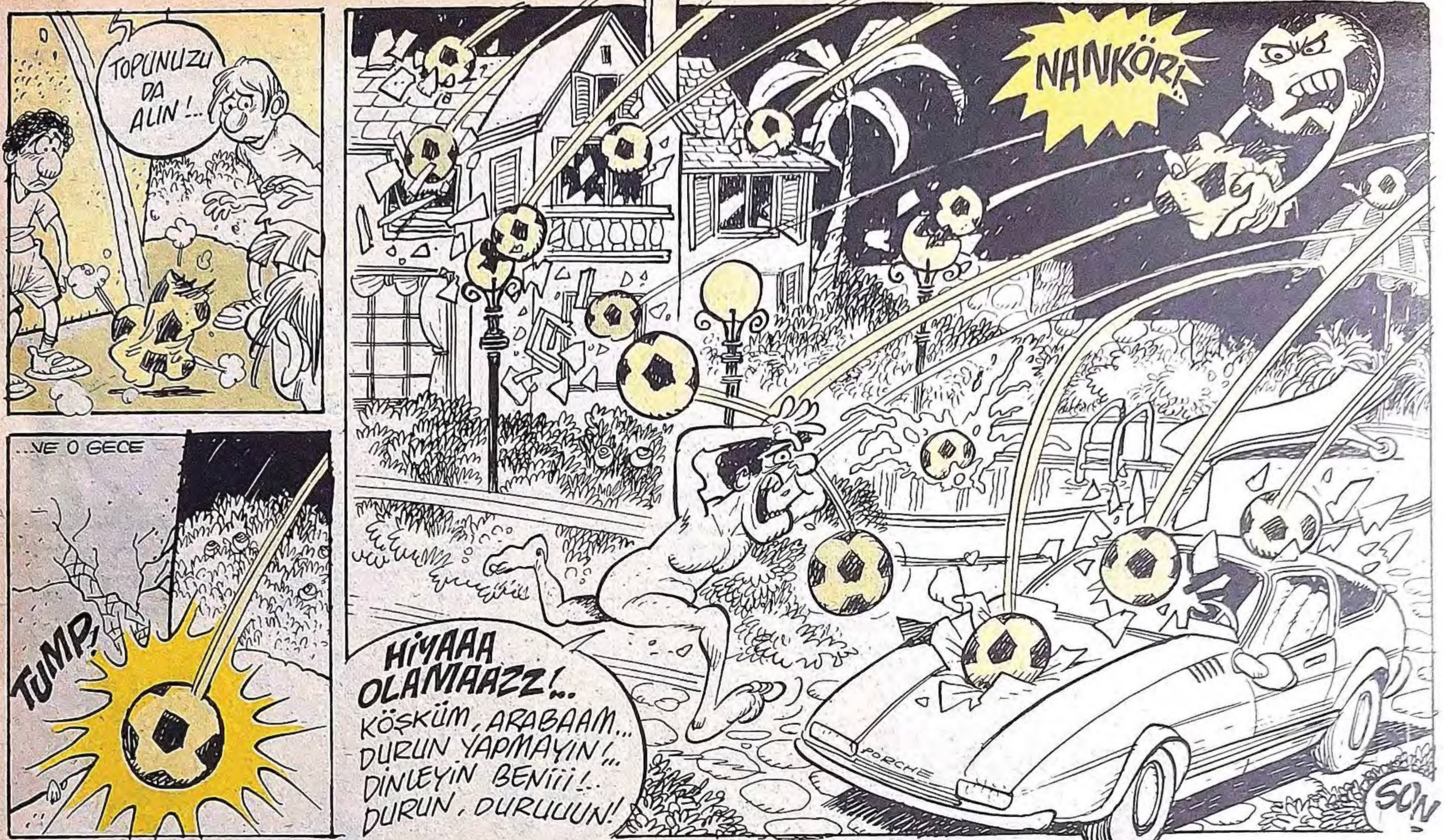

İŞSİZİM VE SİGORTASIZIM

MURAT ALPAY

BAZEN ONLAR GERİ DÖNER

CAN BAYTAK

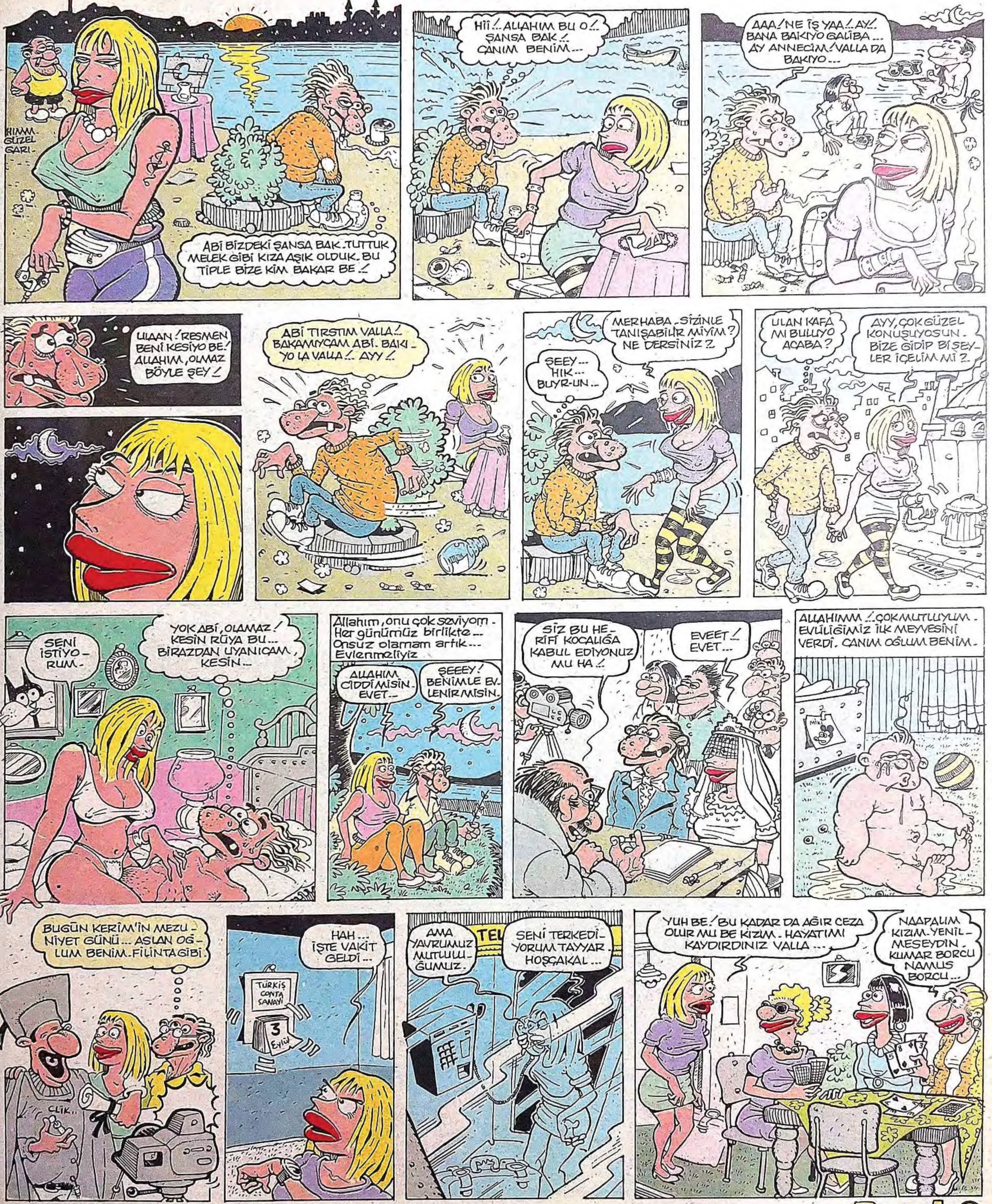

ZAFERİN ÖDÜLÜ
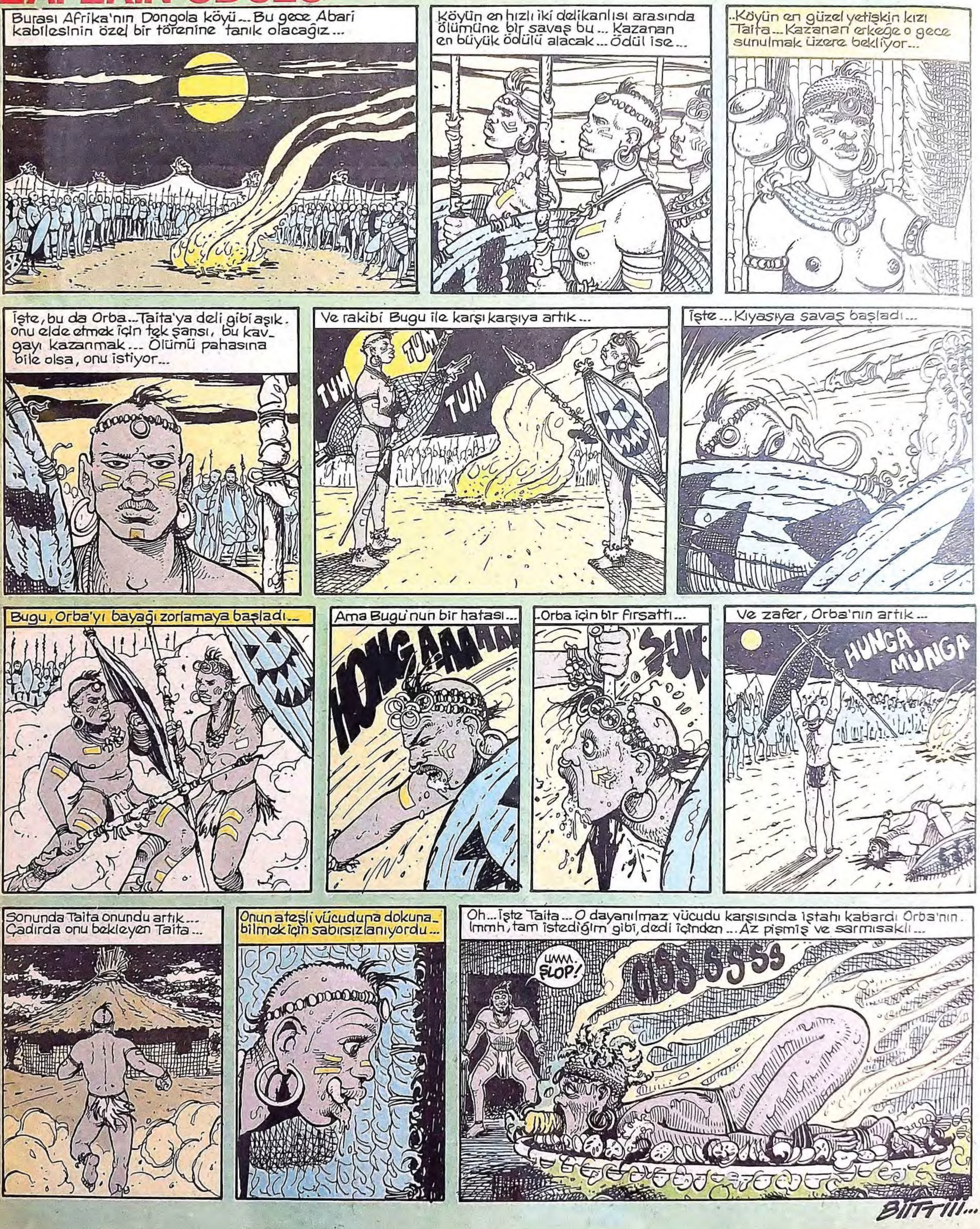
● KENAN YARAR